

Confanguinei, & affines eorum in causis criminalibus condemnatorum, in Statu Ecclesiastico, ad redimendum eorum bona compellantur. Eisque non extantibus, vel impotentibus, Communitates ad id cogantur. Et parentes filiorum condemnatorum, etiam viuentes, teneantur ad integram eorum legitimam Fisco perfolvendam.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Cura Pastoralis officii nobis, licet immeritis, superna dispositione commissa, studia nostrae mentis sollicitate non desinit rebus singulis executionem adhibere iustitiae, & ut lata in criminosos pro tempore condemnationes debitum sortiantur effectum, opem, & operam impendere efficaces.

Causa const. §.1. Fide digna relatione accepimus, quod nonnulli suis exigentibus demeritis, criminaliter in Alma Urbe, aliisque civitatibus, terris, & locis nostro ac Romanae Ecclesiae temporali dominio subiectis pro tempore condemnati in variis pecuniarum summis, seu alias cum eorundem condemnatorum confiscatione bonorum, à locis in quibus sunt condemnati, se absentant, & ne quibusdam eorum bona immobilia emat, aut conducat a fisco minis, & aliis exquisitis remediis procurant, usque quo tractu temporis abolitis ex gratia condemnationibus huiusmodi, bona ipsa recuperent, fructum interim per se percipientes ex eis, sicque quandam sibi vendicant suorum impunitatem delictorum: quae res alii incentivum tribuit delinquendi. Quidam vero ex eo praetextu, quod filii, vel nepotes, & in patris, vel avi potestate existant, nec bona aliqua habeant, quae in patris per eos excessibus (si illorum gravitas exigat) confiscari, aut alias per condemnationum ferendarum pro tempore contra eos executionem capi possint, ad delinquendum praeter ceteris sunt promptiores.

Confanguinei compellantur ad emendum bona condemnatorum. §.2. Nos igitur attendentes parum esse sententias ferri, nisi debite executioni demandentur, ac, ratione casuum emergentium, licitum esse leges transgredi, ac volentes super his opportunum adhibere remedium, auctoritate Apostolica hac in perpetuum valitura constitutione facimus, licere exactoribus condemnationum huiusmodi tam haecenus latorum, quam aliarum quas ferri contigerit in futurum in Urbe, civitatibus, terris, & locis praedictis, sive condemnationum earundem commodum ad Camera Apostolicam, sive ad Communitates civitatum, terrarum, & locorum eorundem, vel personas offensas, in totum, vel in partem, sit perventurum, dum principales condemnatos habere non poterunt, compellere eorum confanguineos, & affi-

nes usque in quartum gradum juxta canonicas sanctiones computandum, ad emendum bona, quae confiscata fuerint, & confiscata non fuerint, pro currenti valore quantitatum, latorum contra illorum dominos condemnationum earundem.

§.3. Et si confanguineos non habent, vel habent impotentes, super quarum impotentia executorum eorundem declarationi stetur, si confiscationes, & condemnationes ipsae ad Camera praefata commodum sint cessurae, etiam Communitates, universitates locorum, in quorum territoriis bona consistunt, ad huiusmodi emptionem faciendam teneantur.

§.4. Et parentes habentes taliter condemnatos in potestate sua, ad solvendum pro illis quos habent in potestate, si ipsorum bona sint confiscata, integram legitimam, quam habent de bonis eorundem parentum, si tunc decederent, cogantur, sive in pecuniariis poenis damnati sint, ad poenas ipsas solvendum pro currenti quantitate, ad quam tunc ascendere contigerit valor legitimae memoratae, ita quod soluta semel legitima modo praedicta amplius de bonis huiusmodi non solvatur.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus &c. Nulli ergo &c.

Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarn. Dominicae millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto tertio Kalen. Junii.

INNOCENTIUS VIII.
PAPA CCXV.
ANNO DOMINI MCCCCLXXXIV.

Joannes Baptista Cybo Genuensis S. R. E. Presbyter Cardinalis Tituli Sanctae Ceciliae Amalphantinus

Et illis deficiantibus cogantur Communitates locorum, ad favorem Camerae.

Parentesque teneantur filios condemnatis legitimam solvere etiam in eorum vita.

Dat. P. A. 13, die 30. Maii.

nus Episcopus electus est in Romanum Pontificem die 29. Augusti 1484. & coronatus est die 12. sequentis septembris. Innocentius Octavus voluit appellari. Sedit autem temporibus Friderici III. Imperatoris annos VII. Menses X. dies XXVII. quo tempore nonnullos creavit Cardinales. (a) Obiit die 25. Julii 1492. & sepultus est in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes dies XVII.

I.

Inquisitorum haereticae pravitatis Jurisdictionis, contra haeresim sive sectam Maleficorum.

De his Maleficis, & Sorvilegis plene habetur in cap. 26. q. 1. & seqq. & in vii. de sorvileg. Necnon de commercio cum Demone habentibus, est sup. Constitutio 41. Joan. XXII. pag. 194. Tom. III. Par. II.

INNOCENTIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Summis desiderantes affectibus, prout Pastoralis sollicitudinis cura requirit, ut fides Catholica nostris potissime temporibus usque augeatur, & floreat, ac omnis haeretica pravitas de finibus fidei procul pellatur, ea libenter declaramus, ac etiam de novo concedimus per quae huiusmodi pium desiderium nostrum votivum sortiantur effectum, cunctisque propterea per nostrae operationis ministerium, quasi per providi operatoris sarculum erroribus extirpatis, ejusdem fidei zelus, & observantia in ipsorum corda fidelium fortius imprimatur.

§.1. Sane nuper ad nostrum non sine ingenti molestia pervenit auditum, quod in nonnullis partibus Alemaniae superioris, necnon in Maguntinen. Colonien. Treveren. Saltzamburgen. & Bremen. provinciis, civitatibus, terris, locis & Diocesis, complures utriusque sexus persone, propriae salutis immemores, & a fide Catholica deviantes, cum demonibus incubis, & succubis abuti, ac suis incantationibus, carminibus, & conjurationibus, aliisque nefandis superstitionibus, & sortilegis excessibus, criminibus, & delictis; mulierum partus, animalium fetus, terrae fruges, vinearum uvae, & arbo-

(a) De numero Cardinalium ab Innocentio factorum non constat. Ex Raynaldo, & Infessura auctore hoc sono unquam ab eo habitam fuisse Cardinalium sex promotionem deducitur: apud Giesonium octo numerantur Cardinales. Oldanus in nova Giesonii editione alios quinque numerat, de quibus tamen non parvam inducit dubitationem: In laudata tamen Infessura legitur a Cardinalibus post Innocentii mortem admissis in Collegium & Conclave fuisse filium Roberti de S. Severino, & Patriarcham Venerum, quasi ab Innocentio creatos, sed Cardinalibus insignibus nondum donatos.

rum fructus, necnon homines, mulieres, pecora, pecudes, & alia diversorum generum animalia, vineas quoque, pomeria, prata, pascuca, blada, frumenta, & alia terrae legumina perire, suffocari, & extingui facere, & procurare, ipsisque homines, mulieres, jumenta, pecora, pecudes, & animalia, diris tam intrinsicis quam extrinsicis doloribus, & tormentis afficere, & excruciare, ac eisdem homines ne gignere, & mulieres ne concipere, virosque ne uxoris, & mulieres ne viris actus conjugales reddere valeant, impedire: fidem praeterea ipsam, quam in sacri susceptione baptismi susceperunt, ore sacrilego abnegare; aliaque quamplurima nefanda, excessus, & crimina instigante humani generis inimico committere, & perpetrare non verentur in animarum suarum periculum, divinae Majestatis offensam, ac perniciosum exemplum ac scandalum plurimorum. Quodque licet dilecti filii Henrici Inquisitoris, in praedictis partibus Alemaniae superioris in quibus etiam provinciae, civitates, terrae, Dioceses, & alia loca huiusmodi comprehensa fore censentur, necnon Jacobus Sprenger, per certas partes lineae Rheni, Ordinis Praedicatorum, & Theologiae Professores, haereticae pravitatis Inquisitores per literas Apostolicas deputati fuerunt, prout adhuc existunt; tamen nonnulli clerici, & laici illarum partium, quereutes plura sapere quam oporteat, pro eo quod in literis deputationis huiusmodi provinciae, civitates, Dioceses, terrae, & alia loca praedicta, illarumque persona ac excessus huiusmodi nominatim, & specificè expressa non fuerunt, illa sub eisdem partibus minime contineri, & propterea praefatis Inquisitoribus in provinciis, Civitatibus, Diocesis, terris, & locis praedictis huiusmodi Inquisitionis officium exequi non licere, & ad personarum earundem super excessibus, & criminibus antedictis, punitionem, incarcerationem, & correctionem admitti non debere, pertinaciter asserere non erubescunt. Propter quod in provinciis, civitatibus, Diocesis, terris, & locis praedictis, excessus, & crimina huiusmodi non sine animarum earundem evidenti iactura, & aeternae salutis dispendio remanent impunita.

§.2. Nos igitur impedimenta quaelibet, per quae ipsorum Inquisitorum officii executio, quomodolibet retardari posset, de medio submovere, & ne labes haereticae pravitatis, aliorumque excessuum huiusmodi in perniciem aliorum innocentium, sua venena diffundat, opportunis remediis prout nostro incumbit officio, providere volentes, fidei zelo ad hoc maxime nos impellente, ne propterea contingat, Provincias, Civitates, Dioceses, terras, & loca praedicta sub eisdem partibus Alemaniae superioris debito Inquisitionis officio carere, eisdem Inquisitoribus in illis officium Inquisitionis huiusmodi exequi licere, & ad personarum earundem super excessibus

Hic ideo Pontifex per Inquisitores contra eos procedi jubet.

1484.

excessibus, & criminibus predictis correctionem, incarcerationem, & punitionem admitti debere, perinde in omnibus, & per omnia, ac si in literis predictis Provinciarum, Civitates, Dioeceses, terras, & loca ac personarum, & excessus huiusmodi nominatum, & specificè expressa forent, auctoritate Apostolica, tenore presentium statuimus, Proque potiori cautela literas, & deputationem predictas ad Provincias, Civitates, Dioeceses, terras, & loca, necnon personas, & crimina huiusmodi extendentes, prefatis Inquisitoribus, quod ipsi, & alter eorum accersito secum dilecto filio, Joanne Gremper Clerico Constant. Dioecesis Magistro in artibus eorum moderno, seu quovis alio Notario publico, & per ipsos, & quemlibet eorum pro tempore deputando in Provinciis, Civitatibus, Dioecibus, terris, & locis predictis contra quascunque personas cujuscunque conditionis, & praeminentiae fuerint, huiusmodi Inquisitionis officium exequi, ipsaque personas, quas in praemisculpabiles reperierint, juxta earum demerita corrigere, incarcerare, punire, & mulctare.

Et verbum Dei predicari mandat, &c.

§. 3. Necnon in singulis Provinciarum, huiusmodi Parochialibus Ecclesiis, verbum Dei fideli populo quotiens expedierit, ac eis visum fuerit, proponere, & praedicare, omniaque alia, & singula in praemis, & circa ea necessaria, & opportuna facere, & similiter exequi libere, & licite valeant, plenam, ac liberam, eadem auctoritate de novo concedimus facultatem.

Executores huiusmodi constituantur.

§. 4. Et nihilominus Venerabili Fratri nostro Episcopo Argentineni, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios praemissa, ubi, quando, & quotiens expedire cognoverit, fueritque pro parte Inquisitorum, huiusmodi seu alterius eorum legitime requisitus, solemniter publicans, non permittat eos per quoscunque super hoc contra predictarum, & presentium literarum tenorem, quavis auctoritate molestari seu alias quomodolibet impediri: molestatores, & impedientes, & contradicentes quoscunque, & rebelles cujuscunque dignitatis, status, gradus, praeminentiae, nobilitatis, & excellentiae, aut conditionis fuerint, & quocunque exemptionis privilegio sint muniti, per excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac alias etiam formidabiliores, (de quibus sibi videbitur) sententias, censuras, & poenas, omni appellatione postposita, compescendo, & etiam legitimis super his per eum servandis processibus, sententias ipsas (quotiens opus fuerit) aggravare, & reaggravare, auctoritate nostra procuret, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus praemis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscunque, &c. Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

1484. D. P. An. 1. die 5. Decis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto, Nonis Decembris Pontificatus nostri Anno primo.

II.

S. Leopoldi Austriae Principis Canonizatio & inter Sanctos Confessores adscriptio, cum Festivitate institutione pro die 15. Mensis Novembris.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. SACROSANCTAM Matrem Ecclesiam aditisse a dextris Dei Reginam, in vestitu deaurato circumdatam varietate, non ab re per Prophetam traditur. Regina equidem, quae illi Regi Domino per quem Reges regnant, & Principes iustitiam faciunt desponsata sit. Unica ejus Columba; Luna perfecta in aeternum; Arcturus per gyrum nocturna spacia perenni lumine illustrans; Lucifer qui nescit occasum; Aurora hic in crepusculo caligantis saeculi coruscans; & in diem lucidum in regno Caelorum sese diffundens; Regina quae illi serviat cui servire regnare est; illi fidem habeat, illi se totam committat. Regina quae Christi fideles sub umbra alarum suarum extremo carcere, ad Regna Caelorum, perducit, ubere de caelo pleno lactet atque inebriet, ex multis armis nos eripiens regni caelestis cum Christo Domino participes efficiat. In vestitu inquit deaurato. Vestimentum Ecclesiae Sanctam fidelium vitam esse profitetur; nam sicut tota Ecclesia vestimentum est Christi, ita fideles quoque ejusdem Ecclesiae vestimentum esse arbitramur. Vestimentum scilicet, non habens maculam per peccatum, neque rugam per duplicitatem, sed per iustitiam in Deum, per simplicitatem cordis tensum vestimentum innocentiae, quam homo a Deo plasmatus accepit, male a serpente persuasus perdidit, ad quam recuperandam poenitentia, & Dei misericordia induimur. Vestimentum deauratum, splendore sapientiae aureo perlucens; Clara enim est sapientia, quae nunquam marcescit, facile videtur ab his qui eam diligunt, & invenitur ab his qui eam quaerunt. Doctrina est disciplinae Dei, electrix operum, illius, qua nihil locupletius; quae operatur omnia, artifex omnium, quae apud turbas claritatem, & honorem apud seniores praestat. Vestimentum deauratum perfectione auri id est iustitiae, qua nihil humano generi utilius; Dilectione disciplinae, ex qua custodia legum emanat, legum autem custodia, consummatio est incorruptionis. At vero incorruptio facit nos esse Deo proximos, per quam beatitudo aeternae vi-

Quod in Psalm. 45. inquit David de Regina in vestitu deaurato, plene hic Pontifex exponit de Ecclesia militanti.

1484.

1484.

te a nobis comparatur. Circumdatus Ecclesia dicitur varietate gratiarum, administrationum, & officiorum, juxta verbum Apostoli: Divisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus eas conferens; divisiones administrationum sunt, idem autem Dominus; & divisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Circumdatus varietate potestatis, ordinis, status, & variarum Ecclesiarum decore, quae veluti adolescentulae, hanc de qua sermo est Catholicam Ecclesiam, quasi matrem observant, non vetustate per culpam, sed novellae per gratiam, non senio steriles, sed ad spiritualem congrue fecunditatem, & nova semper prole pululantes. Nam a iusto Abel unde Ecclesiae exordia trahimus, in hanc usque diem, quot Sanctos Orbis terrarum habuit, tot quasi palmites protulit, ex quibus varii in dies surgunt furculi in hac vinea nostra. Sabaoth, quam licet immeriti prestante Domino sortiti sumus excolendam, seruntur. Circumdatus varietate, quod alia triumphantis, alia militantis Ecclesiae species existat. De triumphantis Domini sponse reprobmittitur; Ego ero eis, quicquid ab hominibus iuste desiderari potest, Ero illis honor, gloria, salus, & vita, virtus, & copia, pax, & omne bonum. Militans autem Ecclesia fundae non inepte assimilatur; nam sicut funda in gyrum verfata, lapides exeunt quibus adversarii feriuntur, & Goliath proferuntur, ita ex sancta Ecclesia, dum per varias procellas, & tempestates fluctuantes huius saeculi per tribulationem circuitum rotatur, fortes viri prodeunt, quibus quasi lapidibus iniquorum corda tunduntur, & de hoste humani generis nequissimo a Christi tyrannis triumphatur.

Quam subdit Deum multorum agmine Sanctorum roborasse.

§. 2. Hanc ipsam Ecclesiam Deus omnipotens, mira quadam dispositione, & potestate fundavit, pretioso unigeniti Filii sui Domini Nostri Jesu Christi Sanguine, dotatam esse voluit, multiplici Spiritu Sancti gratia ornavit, Apostolorum simplicitate, & fide roboravit, quos ignaros delegit, ut populos non tam sermo illorum quam causa ad credendum adduceret. Martyrum tormentis, cruciatibus, constantia, & trophaeis stabilivit repressa paupis, quinimo confusa infidelitatis sevitia, & inimico homine superfeminante zizania, crescente, multiplicataque haereticorum pravitate; Doctorum caelesti doctrina illuminavit, & demum Confessorum, Virginum, aliorumque Sanctorum intrepida confessione, solerti cura exemplisque imitatione dignissimis, adversus Sathanae insidias circumdedit.

Et inter eos Leopoldum Austriae Principem multis virtutibus ornatum, & Martionem Pium cognomento appellatum, sicut.

§. 3. Inter autem alia saluberrima sanctitatis exempla divina misericordia, sydus quoddam Mundo fulgere dedit, Beatum Leopoldum Austriae Principem, Pium Marchionem cognomento appellatum, innocentem, sapientem, & iustitiae vestimentis, quibus vestiri Ecclesiam praediximus, decorum bonitate, mansuetudine atque clementia conspicuum, simplicitate, conti-

Tom. III. Par. III.

nentia, & munificentia praclarum, cuius integritas, vitae sanctimonia, humilitas, pietas, fides, adeo apud Christianos invaluerunt, ut una omnium Germanorum voce, pro Sancto haecenus celebratus fuerit; cuius liberalitatem, Christianaque religionis cultum nonnulla Monasteria, & quidem celeberrima ab eo cum amplissimis censibus constructa, alia etiam magno sumptu illustrata abunde testantur. Hic Princeps optimus, Sacerdotes, & viros Religiosos admodum coluit, summosque Pontifices tanta veneratione profectus fuit, ut ab Innocentio II. Romano Pontifice praedecessore nostro peculiaris S. Petri filius appellaretur, & Apostolica commendatione atque ea plenaria, quam vulgo dicunt, absolute dignus ab eodem Innocentio etiam mortuus iudicatus fuerit. Hic vir Dei in summis opibus educatus, in magna peccandi licentia constitutus, conjugali curis implicatus, principatus regimine impeditus; sedulo tamen pietatis, & misericordiae munera subibat, lassos roborans, vacillantes confirmans, oppressos sublevans, inopes fovens. Inter curas domus, inter conjugales anxietates, inter affectus pignorum, inter multiplices principatus sollicitudines, inter studia tot laborum immaculatum sese ab hoc saeculo custodivit, & temporalia tractando aeterna disposuit.

Et quadraginta annis Principum Austriae turbulentiis etiam temporibus in pace regit.

§. 4. Quadraginta annis principatum Austriae Regens, & quod majus est illis praecipue temporibus, quibus propter Henricorum patris, & filii mutuas concertationes, & postea propter Henrici Quarti cum Lothario acerrimas contentiones, in Germania bellis, incendiis, & agrorum vastationibus tumultuatum est, summa cum iustitia, humilitate, & tranquillitate cuncta administravit, & aliis caede, & sanguine madentibus, creditam sibi Austriae Provinciam in diuturna pace continuit, quibus ex meritis aeternae retributionis, & pacis praemia a Deo Optimo Maximoque, qui centuplicato fenore merita hominum pensat, est consecutus.

Huiusmodi vita exemplo, amatorum saeculi excusationes discipulis, & imitatorum, conceptum docuit.

§. 5. Præterea nunc huius saeculi amatores, ad peccata excusanda, conjugales, familiares, civiles, aut regales solli molestias, saeculi illecebras aut tentationes; Leopoldi exemplo divina providentia eos circumscriptis, excusationes omnes circumvenit, aditum humanae tergiversationis conclusit, & quasi araneorum telas, commenta humanae fragilitatis dirupit. A Deo creati, & redempti, Deum debitis honoribus non colimus, & quod dolentes ex intimis referimus, illum non tantum negligimus, sed blasphemamus saepenumero. Adhibita sunt praecipua divina, & humanae legis, praecipua obtemperare tergiversamur. Addita sunt caelestis praemia gloriae, indicta poenarum diversa genera, censura correctionis inventa, ab illis faciem quasi rebelles avertimus. Sanctorum varia exempla ante oculos nostros posita, ipsa quoque imitari contumaciter recusamus, imbecillitatem nostram, saeculi solici-

B b

solicitudines, cum de salute nostra agitur, causamur. Leopoldi nobilis Principis conjugati, ac multorum filiorum, ac subditorum cura irretiti, clarissimo exemplo admonemur, ut omni excusatione semota, per hęc temporalia ita caute ambulemus, ita sancte nos exerceamus, ut aeterna non amittamus. Allecti spe momentaneę hujus prosperitatis, perpetuitate glorię caelestis non fraudemur, sed mundi molestias, illecebras, aut dignitates contemnendo, ad caelestem patriam totis viribus contendamus.

§. 6. Hujus Beati Leopoldi sanctimoniam Deus omnipotens innumerabilibus miraculis ad ejus invocationem editis comprobavit, miraculis profecto quę tum in facti substantia, tum in eo quod factum fuit, tum in modo faciendi, & ordine, vim, & potestatem totius naturę excesserunt. Quis enim non miretur, cum audiat per Dei aeterni misericordiam, implorato Leopoldi auxilio, paralytics, arthetics, febricitantem, podagra laborantem, pristina valetudini illico restitutos? Quis non magnalia Dei in hoc Sancto agnoscat, cum videat intercessionibus ejus claudos recte ambulasse, apostematibus mortiferis infectos liberatos, in carceribus constitutum, pedicis manicisque vincitum, per foramen unde hominis impossibilis exitus erat, educitum evasisse? In variis vitę periculis positos, illesos servatos esse? Quis non tota mente obstupescat, & Deo Optimo Maximoque præconia manifesta dicat, cum liquido deprehendat, meritis, ac precibus hujus Sancti viri mortuos suscitatos? Mutos loquendi facultatem adeptos? Cecos illuminatos? Surdis auditum restitutum esse? Maxima sunt hæc sanctitatis, & divinæ approbationis signa, humanam expectationem ac spem excedentia, & tamen clarissimis documentis comprobata sunt.

§. 7. Quinimo ab anno Christi millesimo centesimo trigesimo sexto, quo Leopoldus vita functus ex terris ad caelestem Hierusalem transiit, in nostra usque tempora, & presentem diem, magis atque magis manifestata mira de illo ex mentibus hominum in Austria præcipue, & per omnem Danubii ripam, devotio caelitus infunditur. Incredibile dictu quanta cum veneratione corpus ejus, quod in Monasterio Beate semper Virginis, & Matris Dei Marię ab eo condito, in loco quod novum Clauftrourgum appellatur Pataviensis Dioeceseos sepultum est, a Christianis fidelibus visitetur, quibus votis celeberrima ejus memoria. Memoratu difficile esset, quot, & quantis tabellis, & imaginibus illi dicatis exornetur, quanta luminariorum copia perlustratur. Procumbit supplex ante tumulum languentium, & rogantium turba, opem Leopoldi implorans, nec expectatione irrita discedit.

§. 8. Hujus veneratione, & permultorum populorum salute, Rodolphus Austrię Dux impulsus est, ut Innocentio Sexto huic Sanctę Sedi ea tempestate præfidenti

Multa miracula celebris fuit.

Anno 1136. ad Deum migravit, & ad hæc usque tempora Populorum devotio percrevit.

Rodolphus ideo Austrię Dux pro illius canonizatione, Innocentio vi. supplicavit.

supplicaret, quatenus Leopoldum Sanctorum Cathalogo adscribere dignaretur. §. 9. Qui re perispecta quam sapientissime de vita, & miraculis, ac fama ejusdem Leopoldi ex more institutoque majorum, cum consilio Sacri Senatus inquisitionem tunc Archiepiscopo Pragensi, & aliis collegis delegavit.

§. 10. Verum cum ea de re agi coeptum esset, morte Innocentii, surgentibusque bellorum inter Australes, & Pannonios diversis turbis, immensisque procellis in Ecclesia Dei exortis, usque ad tempora Pauli Secundi prædecessoris nostri, inquisitione intermissa est.

§. 11. Carissimo autem in Christo filio Friderico Romanorum Imperatori Augusto, Prælati, & Principibus Germaniæ apud eundem Paulum multis precibus, tam Sancti Viri Canonizationem ablovi petentibus, tribus S. R. E. Cardinalibus, de fratrum suorum consilio demandatum est. Pontifice præfato, ut solemnem inquisitionem ea in re adhiberent, & processus consuetos tum per se, tum per subdelegatos facerent, quod magna ex parte confectum erat, cum evocato ad Dominum Paulo sanctę memorię, Sixto IV. Prædecessor noster in hac Sancta Sede divina providentia constitutus est.

§. 12. Iterandas ergo preces, & vehementius agendum apud Sixtum Imperator, Prælati ac Principes prædicti duxerunt, ut tam sanctum opus Canonizationis coeptę perficeret.

§. 13. Is ut certiori fide, quę de miraculis, & vita Leopoldi afferrebat perciperet, Venerabili fratri nostro Marco Episcopo Prænensensi, tunc tituli S. Marci Presbytero Cardinali, & in Germania Legato, ut præmissa percunretur iniunxit, qui locupletissimam de illis omnibus relationem per publica acta, & legitimos processus eidem attulit.

§. 14. De hinc processibus, & actis publicis magna cum diligentia per Venerabiles R. Episcopum Portuensensem, Marcum prædictum Prænensensem illo tempore Episcopum assumptum, ac F. S. Eutachii Diaconum Cardinalem, commissarios discussis, privata primo relatione eidem Sixto facta, postmodum in Sacro Senatu referente prædicto Venerabili fratre R. Episcopo Portuensensi dilucide re examinata, & ex illorum sententia Canonizatione conclusa, sicut Domino placuit.

§. 15. Sixto vita functo, nobis qui eidem in onere, & honore per divinam misericordiam licet indigni successimus, reservatum est, ut supremam manum tam sanctę approbationi apponeremus. Consilio itaque habito rursus Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium publica concione, omnia prout ex ordine gesta erant, Leopoldi quę miracula, & reliqua merita per Advocatum Confessorialem proponi curavimus. Demum vocatis omnibus qui in Romana Curia degunt Prælati, in frequenti eorum consensu, assistentibus nobis eisdem Venerabilibus

Qui de ejus vita inquisitionem fieri edixit.

Eius superveniente obitu, & bellorum turbis, usque ad Pauli II. tempora intermissa fuit.

Qui ad Imperatoris Principum, & Prælatorum Germaniæ preces tribus Cardinalibus commisit.

Illo defuncto eidem apud Sixtum IV. pro Canonizatione institerunt.

Is d. Inquisitionem Cardinali in Germania Legato commisit, qui cum percipere, & Papa struere.

Processibus per tres Cardinales ad hoc assumptos examinatis, & primum Sixto ac deinde in Confessorio relatione habita, Canonizatione conclusa fuit.

Sixto defuncto, hic Pontifex Leopoldum Sanctum esse pronunciat, & Confessorum numero adjungit.

III.

Unio Monasteriorum Congregationis Monachorum Vallis Umbrosę, sub uno Abbate Generali, nuncupando Vallis Umbrosę, & præfinitio nonnullarum ordinationum pro regimine Monachorum d. Congregationis sub Regula Sancti Benedicti, Jurisdictioneque ejusdem Abbatis.

De horum Monachorum institutione, & aliis eos concedentibus, vid. sup. in Const. VIII. Urbani II. Cum universis. pag. 69. Tom. II.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Alto divine providentię consilio summi sacerdotii vices, meritis licet inferioribus, getentes in terris, ad universa Monasteria, & pia loca pro illorum felicitate conservando, nostra vigilantia frequenter dirigimus intuitum, & his quę pro illarum pace, & unitate consideratione provida, & matura deliberatione processisse comperimus, ut inconcussa soliditate roborata, libenter, cum a nobis petitur Apostolici muniminis adicimus firmitatem.

§. 1. Dudum squidem fel. rec. Callisto Papa III. Prædecessori nostro pro parte tune Abbatum, & dilectorum filiorum S. Salvi prope Florentiam, & S. Michaelis de Passignano Fesulanę Dioeceseos Ordinis Vallis Umbrosę Monasteriorum, Conventuum, exposito, quod olim ipsi provide considerantes, quod in dicto Monasterio S. Salvi Monachorum numerus adeo excreverat, quod fructus ipsius Monasterii, & illius habitationis ad sustentandum, & manutenendum dictos Monachos, præsertim certis anni temporibus minime sufficiebant, quodque præfatum Monasterium de Passignano in loco solitario positum erat, & in eo pauci Monachi morabantur, quamvis illius fructus, redditus, & proventus ad sustentationem plurium Monachorum quam ibi essent sufficeret, inter se talem inter cetera iniverant concordiam, videlicet.

§. 2. Quod ipsa Monasteria invicem unirentur, ita tamen quod unum ab altero non dependeret, & quod quilibet Abbas remaneret in sua dignitate, & jure.

§. 3. Quodque in singulis Monasteriis prædictis observaretur Regula Sancti Benedicti.

§. 4. Et quod Abbas S. Salvi posset mittere, & revocare ad nutum suos Monachos ad Monasterium de Passignano prædictum, ac Monachi sic per eum missi, pro tempore quo ibi morarentur forent veri Monachi ipsius Monasterii de Passignano in actibus

Procurium.

Monasterium S. Salvi, & aliud Monasterium S. Michaelis de Passignano se concordant ut sequitur vide licet.

Quod ipsa Monasteria unirentur, sed quilibet Abbas in suo jure remaneret.

Regulaque S. Benedicti in eis observaretur.

Et quędam alia circa regimen d. Monasteriorum, & minus utriusque Abbatis.

Ejus festum die 15. Novemb. agi decernit, & sepulchrum visitantibus indul. concedit.

Dat. P. A. r. die 6. Jan.

libus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, singulorum vota Prælatorum scrutati sumus. Quibus Spiritus Sancti gratia cooperante, manibus, pedibusque ut ajunt in eam sententiam devenientibus, quod Leopoldus merito Sanctus a nobis canonizandus esset, hunc in locum, & publicum suggestum hac ipsa die confendere decrevimus, ut opitulante Domino votis, precibusque fidelium adjuvantibus, ipsum Leopoldum Sanctum definiremus, & pro Sancto venerari debere ab universis, & singulis Christianis mandarem. Sicque hodie sermone per nos habito, re divina peracta, & reliquis solemnitatibus adhibitis, ad hanc Sanctissimam Canonizationem procedendum duximus. Cum autem verbo Sapientię Dominus affirmet homini qui eum laudaverit, & dilexerit Deum qui fecit illum, quod in medio populi sui exaltabitur, in plenitudine sancta admirabitur, in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, mirumque in modum Leopoldus in medio populorum exaltatus sit, plenitudine caelestis gratię admirabilis resurgat, restat ut nostra approbatione inter electos, & Sanctos Dei laudetur, inter benedictos benedicatur, quę illi abunde impartiemur, si eum inter Sanctos Ecclesię adnumerandum, pro Sancto venerandum, atque publicis, & solemnibus supplicationibus, votisque in Milliarum celebrationibus aliisque divinis officiis invocandum, Apostolica auctoritate judicaverimus. Ad laudem igitur æterni Dei, individue Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ad fidei Catholica robur, & ornamentum, ad Religionis Christianę cultum augendum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, & nostra, de Venerabilium fratrum nostrorum consilio statuimus, definimus, & pronunciamus S. Leopoldum Austrię Marchionem, Sanctorum Cathalogo adscribendum, & publica veneratione pro Sancto observandum, sicut, & nos illum in præfatarum manifesta voce Sanctorum Cathalogo annectimus, ac minorum Confessorum numero adjungimus, publice Sanctum definimus, profitemur, & veneramus.

§. 16. Statuentes festum ejusdem, die 17. Kalendis Decembris debere celebrari, & ipso festo ejus sepulchrum quod in prædicto Monasterio existit visitantibus, & pro mantentione dicti Monasterii manus porrigentibus adjutrices, septem annos, & totidem quadragenas indulgentię, in forma Ecclesię misericorditer perpetuis temporibus concedimus.

Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c. Datum Romę apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, millesimo quadringentesimo octagesimo quinto, octavo Idus Januarii, Pontificatus nostri Anno primo.

capitularibus, & in omnibus peragendis, ac si in ipso Monasterio de Passignano fuerint tacite, vel expresse professi. Et quod cura dicti Monasterii de Passignano in spiritalibus, foret in manibus illius de dictis Monacis, quem elegissent dicti duo Abbates. Et quando casu similiter veniret, quod aliquis Abbas eorum Monasteriorum moreretur, tunc illorum Monaci una cum Abbate remanente, & oeconomio Monasterii vacante huiusmodi, possent libere procedere ad electionem novi Abbatis, quando tamen eis videretur, & placeret, qua electione legitime celebrata, ille qui foret electus, intelligatur, & foret verus Abbas absque alia confirmatione Sedis Apostolicae, vel alicujus Superioris, reservata tamen taxa consueta Camere Apostolicae persolvenda, Necnon quod dicti Abbates durante eorum observantia possent recipere omnes Clericos sive Laicos de seculo ad ipsa Monasteria fugientes, absque licentia ipsius Generalis dicti Ordinis.

§. 5. Praefatus Callistus praedecessor, dictorum Abbatum in ea parte supplicationibus inclinatus, boni mem: Antonio Archiepiscopo Florentino suis literis dedit in mandatis, ut Vocato dicto Generali, in praemissis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica per se ipsum provideret, & exequeretur prout conscientiae suae videretur expedire.

§. 6. Postmodum vero pro parte dictorum Abbatum, & Conventuum recolentem: Pio Papa II. etiam praedecessori nostro exposito, quod praefatus Antonius Archiepiscopus de praemissis omnibus, & singulis certam notitiam habens, vocato dicto Generali, Monasteria praedicta in simul univert, annexerat, & incorporaverat, & alia in dictis literis contenta fecerat. Quodque antequam unio, annexio, & incorporatio praedictae suae consecuta fuissent effectum, idem Callistus fuerat vita functus.

§. 7. Praefatus Pius praedecessor tunc dictorum Abbatum, & Conventuum supplicationibus inclinatus, Abbati Monasterii B. Mariae Florentin, ejus proprio nomine non expresso, suis literis dedit in mandatis, ut de praemissis omnibus, & singulis, ac eorum circumstantiis universis, se diligenter informaret, & si per informationem huiusmodi ita esse reperiret, Monasteria praedicta juxta tenorem dictae concordiae in simul uniret, annecteret, incorporaret, ac inter cetera statueret, & ordinaret, quod unum Monasteriorum praedictorum ab altero non dependeret, nec alterius membrum esse censeretur, sed esset eorumdem Abbatum, & Conventuum una Congregatio per quam dicta Monasteria gubernarentur, & quilibet Abbatum tunc existentium Monasteriorum praedictorum, remaneret perpetuo in sua dignitate, & jure quamdiu viveret, vel alteri cedendum duceret. Et quod quandocumque aliquem Abbatum Monasteriorum praedictorum ab hac luce mi-

grare contingeret, seu regimini, & administrationi dicti Monasterii cederet, aut Monasterium suum alias quocummodo dimitteret, liceret tunc Abbati superstiti, ac oeconomio Monasterii taliter vacantis, necnon Monacis praedictis, ad electionem futuri inibi Abbatis procedere, qua electione rite, & legitime celebrata, illi qui foret electus intelligeretur, & foret verus Abbas, absque alia confirmatione Sedis Apostolicae, reservata tamen taxa praedictae Camerae, ut superius est expressum. Et quod quilibet in Abbatem electus quolibet anno in Capitulo per ipsam Congregationem celebrando teneretur libere renunciare in manibus ipsius Congregationis, vel Praesidentium, seu Definitorum ejusdem, qui potestatem haberent huiusmodi electionem confirmandi, vel infrimandi. Quodque tam praedicti quam aliorum quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis Vallis Umbrosae ubilibet constitutorum Abbates, conventiones praedictas absque alicujus Superioris licentia recipere, & admittere possent. Ipsique vel eorum Vicarii durante observantia huiusmodi omnes tam Clericos quam Laicos de seculo fugientes ad probationem Regulae demum ad professionem, absque dicti Generalis licentia admittere possent, indulgeret.

§. 8. Successive vero sel. recodationis Paulus Papa II. etiam praedecessori nostro pro parte univertorum Monasteriorum dictae Congregationis Sancti Salvi exposito quod tunc Abbas dicti Monasterii B. Mariae ad eorum Pii Praedecessoris literarum executionem juxta illarum tenorem rite procederet, quia per diligentem examinationem, praemissa reperiret esse vera, Sancti Salvi, & de Passignano Monasteria praedicta in simul univert, annexerat, & incorporaverat, ac omnia alia praedicta statuerat, ordinaverat, & indulgerat.

§. 9. Necnon eidem Paulo Praedecessori subiuncto, quod dilecti filii Abbates, & Conventus Sancti Michaelis de Forculis Pistoriensis, & Sancti Michaelis in Podio, ac Sancti Donati Senensis dicti Ordinis Monasteriorum, conventiones praedictas, vigore statuti, & ordinationis ac literarum Pii praedecessoris huiusmodi dicto Pio praedecessori adhuc in humanis agente recepissent, & admisissent, ac unio, annexio, & incorporatio praedictae solum ad dictum Monasterium Sancti Salvi effectum sortitae fuerant, & cause propter quas unio, annexio, & incorporatio factae fuerant adhuc durarent, & efficacissima forent, idem Paulus praedecessor certo iudici in partibus illis dedit in mandatis, ut vocatis quorum interest, de praemissis omnibus, & singulis, & eorum circumstantiis universis auctoritate sua se diligenter informaret, & si per diligentem informationem huiusmodi ita esse reperiret, praedicta omnia Monasteria juxta concordiam praedictam invicem, necnon Congregationi praedictae eadem auctoritate uniret, appropriaret, incorporaret, & annecteret, nec-

Callist. III. praedictorum informationem Archiepiscopo Florentino commisit, & etiam executionem.

Pius II. a praedicti Archiepiscopi unionem factam, fuisse acceptam sed non plenarie executionem superveniente obitu Callisti III.

Ideoq. Abbati B. Mariae Florentin eorumdem informationem, & executionem, & nonnulla etiam specificae demandavit.

Paul. II. praedicta omnia, executata sic fuisse percepit.

Et iterato plenariam executionem commisit.

necnon omnia, & singula in dictis Pii praedecessoris literis commissa, & mandata, de novo auctoritate praedicta faceret, statueret, ordinaret, indulgeret, & exequeretur juxta eisdem praedecessoris literarum continentiam, & tenorem.

§. 10. Et demum recol. mem. Sixto Papa Quarto similiter Praedecessori nostro pro parte Abbatum & Congregationis praedictorum exposito, quod pro eo quod unio, annexio, & incorporatio huiusmodi adhuc quoad de Podio, sancti Donati, & Passignano Monasteria praedicta effectum sortita non fuerant, & pro eo quod idem Sixtus praedecessor dicto Paulo etiam praedecessore sicut Domino placuit vita functo, fuerat ad apicem summi Apostolatus assumptus, in primordio suae assumptionis omnes uniones, annexiones, & incorporaciones de quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, dignitatibus, officiis, & beneficiis, & locis, quomodolibet Apostolica vel alia quavis auctoritate factas, quae suum sortita non fuerant effectum, revocaverat, & irritaverat, & cassaverat, & nullius existere firmitatis declaraverat, effectum sortiri nequiverat in futurum, & causa propter quas unio, annexio, & incorporatio praedicta factae fuerant adhuc durarent, idem Sixtus praedecessor etiam certo iudici in partibus illis dedit in mandatis, ut vocatis quorum interesset, de praemissis omnibus & singulis, ac circumstantiis universis auctoritate sua se diligenter informaret, & si per informationem huiusmodi reperiret ita esse, de Passignano, & Podio, sancti Donati Monasteria praedicta invicem & Congregationi praedictae juxta formam dictae concordiae perpetuo uniret, admitteret, & incorporaret, necnon omnia, & singula in dictis literis contenta, commissa, & mandata, eadem auctoritate de novo faceret, statueret, ordinaret, indulgeret, & exequeretur, etiam juxta earumdem literarum continentiam atque formam, prout in singulis desuper confectis literis praedecessorum huiusmodi, ad quarum executionem servatis illarum formis respective processum extitit desuper confectis plenius contineretur.

§. 11. Cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte Blasii Generalis dicti Ordinis Vallis Umbrosae, & eisdem B. Mariae Vallis Umbrosae, necnon sancti Salvi prope Florentiam, ac sancti Michaelis de Passignano, & sancti Fidelis de Pupio Aretin, & sancti Cassiani de Monte, Schalar Fesulan. Dioc. & sancti Pancratii Florentin. & sancti Michaelis in Podio, sancti Donati Senen, necnon sancti Michaelis de Forculis Pistorien. & sanctae Praxedis de Vrbe, & sanctae Mariae de Monte plano Pistorien. Dioc. & aliorum dicti Ordinis Monasteriorum, Abbatum, & Conventuum, ac Priorum dilectorum filiorum petitio continebat, licet longo tempore sancti Salvi, & de Passignano, & successive praefata alia Monasteria, & Prioratus ex diversis concessionibus Apo-

Sixt. IV. idem fecit.

Post hac Abbates Generales, constituerunt unam Congregationem cum infra dicendis Capitulis, & pro eorum confirmatione supplicarunt huic Pontifici.

stolicis a dicto Monasterio Vallis Umbrosae, quod est caput totius Ordinis sub vocabulo Congregationis sancti Salvi aliquantulum separata fuerint, & de per se degerint, nuper tamen generales Abbates & Conventus praedicti provide considerantes, quod si Vallis Umbrosae, ac sancti Salvi, ac de Passignano, & alia Monasteria praedicta in quibus regularis observantia viget, earumque personae, ad unum corpus mutuae caritatis redigerentur, uberiores fructus in Dei honorem exinde provenire, & Ordo ipse coadunatis viribus facilius ampliari & conservari possent, habito circa praemissa diligenti tractatu & matura deliberatione salvo semper beneplacito Sedis Apostolicae, certa capitula formam & directionem praemissorum, ac felicem & prosperum statum eorum concernentia fecerunt, & ordinaverunt, nobisque humiliter supplicarunt, ut capitulis praedictis pro illorum substantia firmiter robor Apostolicae confirmationis adiacere, ac aliis & eorum statui super his opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 12. Nos igitur qui unitatem, pacem, & charitatem inter quoscumque fideles, & praesertim sub suavi religionis iugo Altissimo famulantes confovere, ex pia mentis nostrae consideratione internis desideramus affectibus. Quique singula huiusmodi per Venerabilem fratrem nostrum Oliverium Episcopum Sabinensem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem, & ipsius Ordinis Protectorem, ac dilectum filium Magistrum Antonium de Grassis, Capellanum & Referendarium nostrum, ac causarum Palatii Apostolici Auditorem, & ambos Juris utriusque Doctores eximios, de quorum fide, prudentia, & integritate, specialem in Domino fiduciam obtinemus, diligenter examinari, limitari, corrigi, & emendari & praesentibus annotari fecimus, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula capitula praedicta cum omnibus, & singulis in eis contentis partibus, tenoribus, & clausulis, ac uniones, annexiones, & incorporaciones ipsas quatenus opus sit auctoritate Apostolica tenore praesentium & ex certa nostra scientia confirmamus, & approbamus, ac viribus perpetuo subsistere debere decernimus, & declaramus, suppletes omnes, & singulos defectus tam juris, quam facti si qui forsitan intervenerint in eisdem.

§. 13. Et nihilominus pro potiori praemissorum observatione, omnia & singula capitula, uniones quoque, annexiones, & incorporaciones praedictae, auctoritate, scientia, & tenore praedictis, etiam juxta tenorem capitulorum ipsorum de novo facimus, statuimus, & ordinamus, illaque inviolabiliter observari debere similiter decernimus, & declaramus.

§. 14. Non obstantibus quibuscumque revocationibus per Nos, & praedecessores nostros praefatos de unionibus huiusmodi, quae sortitae non fuerint effectum factis, quas

Hic modo Pontifex eas confirmat.

Et de nova eadem statuit.

Quibuscumque non obstantibus.

1484. quas quoad hoc pro insectis haberi volumus, necnon una nostra per quam volumus quod unionibus semper commissio fieret ad partes, vocatis quorum interest, & semper in eis, tam uniendi, quam illius cui uniretur, beneficiorum veri valoris secundum communem estimationem exprimerentur, alioquin unio non valeret, & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, & Ordinis predictorum etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac Callisti, & aliorum predecesorum literis ceterisque contrariis quibuscumque.

Tenor dd. Capitulum hic inferitur.

Monasterium Vallis Umbrosae, & ejus Abbas sic caput Congreg.

Congregatio Vallis Umbrosae denominetur.

Abbas Generalis sit perpetuus, & alii amovibiles ut infra.

Capitulum generale singulis annis celebretur in eorum octo Definitores, & Abbas generalis presideat.

Qui totum representent Capitulum omnimodis potestate.

Quam exerceat Generalis cum majori parte Definitorum.

obstante contradictione majoris partis. §. 21. Item quod Generalis, & Definitores predicti annuatim habeant deputare Abbates, & Priores annuales in Capitulo, prout eorum conscientie videbitur, non obstante forma data eligendi in literis fel. rec. Pii Papae secundi, per quas statutum fuit, quod electio fieri deberet in loco Monasterii vacantis, & per eorum nomum, & Monachos ejusdem.

§. 22. Item quod pater Generalis, & Definitores in fine Capituli eligant duos Visitatores dicte Congregationis in sacerdotio constitutos, qui una cum Patre Generali postquam dicti Definitores functi fuerint officio, eandem auctoritatem habeant omnia ordinata in Capitulo precedenti exequendi, prout pater Generalis, & Definitores facere poterant. Quorum Visitatorum officium tantum duret, quousque sequens proximum Capitulum congregabitur, & non ultra.

§. 23. Item quod etiam pater Generalis, & dicti Visitatores pro tempore existentes, possint eorum officio durante, disponere, & ordinare de Abbatibus, & Prælatibus dicte Congregationis annualibus tantum, illosque ex legitima causa, & aliqui precedente summaria causa cognitione amovere, & eorum loco alios deputare, prout eorum conscientie, Religionis præfate quieti, & utilitati videbitur expedire.

§. 24. Item quod Capitulum dicte Congregationis dissolvi non possit, nisi prius locus novi, & sequentis Capituli per Patrem Generalem, & Definitores sit ordinatus, & deputatus, & quod dictus locus sic deputatus amoveri non possit nisi expresso consilio patris Generalis, & Visitatorum predictorum.

§. 25. Item quod Prælati, & Monachi ut supra de uno Monasterio dicte Congregationis in quo prius erant ad illud translati, & veri professi illius Monasterii ad quod transferuntur reputentur, habeantque vocem in Capitulo, & omnia alia facere, & exercere possint, ac si in illo, tacitam vel expressam professionem emisissent.

§. 26. Item quod Prælati dicte Congregationis omnibus privilegiis, insigniis, & præminentis, dignitatibus, & jurisdictionibus suis Monasteriis, in genere, vel in specie, seu alias auctoritate Apostolica vel quavis alia quomodocumque concessis, uti & gaudere possint, quibus antea utebantur, & gaudebant, sine præjudicio præfate Congregationis, & literarum de & super præfatis noviter expedientiarum.

§. 27. Item quod conventiones inter Prælatos dicte Congregationis cum Prælati qui per antea dicte Congregationi aggregati sunt & adhuc adimplete non sunt, vel conventiones quæ in futurum fient cum Prælati perpetui dicte Ordinis, qui præfate Congregationi aggregabuntur, seu adherere voluerint, ejusdem roboris, & momenti sunt & esse censentur, firmaque, & il-

Alii Abbates & Priores annuatim eligantur in dicto Capitulo.

Visitatoresque constituantur ad executionem statutorum in Capitulo &c.

Generalis & Visitatores dicte Congregationis disponere possunt.

Capitulum non dissolvatur antequam locus pro sequ. Capitulo deputetur.

Monachi translati ab uno ad aliud Monasterium de predictis, illius censentur professi ad quos translati sunt.

Abbatibus antiquis Monasteriorum privilegiis uti possint.

Conventiones Prælatorum Congreg. auctoritate Apostolica confirmate censentur.

& illibata permanere habeant, ac si auctoritate Apostolica munita forent. §. 28. Quodque præfatum Capitulum intelligatur etiam quoad Commendatarios Monasteriorum, seu beneficiorum dicte Ordinis, Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, seu quosvis alios, ita quod ipsi tales Commendatarii non obstantibus reservationibus Apostolicis specialibus, vel generalibus, & aliis in corpore juris clausulis præsentibus, & futuris, possint in favorem dicte Congregationis cedere, cum auctoritate tamen Sedis Apostolicæ.

§. 29. Quodque conventiones super præmissis faciende valeant prout superius est expressum, proviso tamen quod a die quo hujusmodi Monasteria cederentur, & ipsi Congregationi aggregarentur, infra sex menses annata, & deinde de quindecim annis in quindecim annos Cameræ Apostolicæ per dictam Congregationem persolvatur.

§. 30. Item quod Monasteria dicte Congregationis solum per Prælatos ejusdem Congregationis ut supra electos, & ordinatos, regi, & gubernari debeant, qui sic electi, & instituti auctoritate Apostolica regant, & gubernent dicta eorum Monasteria in spiritualibus, & temporalibus absque alia Sedis Apostolicæ provisione, servata tamen in præmissis voluntate dicti Pii prædecessoris de & super solutione annatarum ut supra.

§. 31. Item quod nullus cuiuscumque status, gradus, & conditionis existat, etiam si Abbatialis, Episcopalis, Archiepiscopalis, aut Cardinalatus dignitate præfulgeat, quoquomodo dicte Congregationis Monasteria, sive eorum loca, & beneficia in Commendam recipere possint, seu habere, nisi auctoritate Apostolica, & cum derogatione expressa privilegiorum, & indultorum dicte Congregationis, & non solum intell gatur de Monasteriis, & de beneficiis que in presentiarum dicte Congregationis sunt, sed de eis ejusdem Ordinis, quæ in futurum illi aggregabuntur.

§. 32. Item quod si aliquo casu, quod ablit, contingeret dictum Monasterium Vallis Umbrosæ commendari, ubi nunquam a memoria hominum fuit commendatum, quod tunc sit licitum Definitoribus si tunc erit Capitulum, & si non, Visitatoribus, aut si mortui essent Capitulo generali dicte Congregationis eligere, unum Vicarium generalem, qui in omnes Abbates, Priores, & personas eorum & loca eorumdem habeant illam eandem facultatem, quam habet Generalis. Et quod hæc facultas duret dumtaxat durante Commenda. Cum clausula, quod ipsi de Congregatione nihil habeant agere, cum Commendatario, sed cum Vicario, modo præmissis per eos ordinando, & deputando.

§. 33. Item quod omnes Prælati annuales tantum dicte Congregationis in introitu Capituli, sint & esse intelligantur

absoluti a dignitatibus, & officiis, que tunc obtinebunt. §. 34. Et nihilominus eorum Monasteria vacare non intelligantur etiam si Abbates, & Priores in Romana Curia, vel extra eam, aut eundo ad eam, vel redeundo decederent. Et quod solum præfatum Capitulum dicte Congregationis quantumcumque duret, & de eis disporre habeat ut supra, videlicet Generalis cum Definitoribus, sive cum Visitatoribus, non obstantibus quibuscumque reservationibus, nisi aliter per Sedem Apostolicam ex aliqua rationabili causa disponderetur, vel provideretur.

§. 35. Item si aliquis Abbas annualis, sive Prælati præfate Congregationis quantumcumque legitima causa impeditus, sive, alias quovis modo in dicto Capitulo interesse non poterit, sive venire neglexerit, vel recusaverit, eo ipso congregato Capitulo absolutus a dignitate, vel officio sit, & esse censatur.

§. 36. Ita quod Abbas generalis una cum Definitoribus ut supra, de novo Abbate, & Priore loco dicti Abbatis, sive Prioris absentis prout eis videbitur expedire, providere possint, perinde ac si ipsi Abbates, & Priores in dicto Capitulo expressis suis Monasteriis, & Prioribus renunciantent.

§. 37. Item si contingat aliquis Abbas annualis sive perpetuus dicte Congregationis, Abbate generali excepto, inter Capitulum, & Capitulum ab humanis decedere, vel alias ab administratione sui Monasterii amoveri ut supra, Abbas generalis præfatus una cum Visitatoribus ut supra, de novo Abbate providere habeant, possint, & debeant, & talis provisio auctoritate Apostolica rata sit, & firma.

§. 38. Item quod Prælati perpetui dicte Ordinis, qui jam dicte Congregationis aggregati sunt, vel in posterum aggregari voluerint, & cedere vellent regimini, & administrationi dictorum Monasteriorum eorum, in favorem dicte Congregationis, cedere possint in manibus dicti Patris Generalis, & Definitorum, seu in manibus Patris Generalis, & Visitatorum, qui potestatem habeant admittendi cessionem & dicte Congregationi præfata Monasteria sic cessa aggregandi auctoritate Apostolica juxta privilegia præfate Congregationi S. Salvi concessa. Et nihilominus dictus Pater Abbas generalis una cum Definitoribus, seu Visitatoribus pro tempore potestatem habeat, eisdem Prælatos qui sic cedent, ad vitam sive ad tempus eisdem Monasteriis præficere in Abbates, prout eis videbitur, proviso quod a die cessionis hujusmodi infra annum Cameræ Apostolicæ integre annata præfati Monasterii sic cessi actualiter, & integre persolvatur. Et deinde de quindecim annis, in quindecim annos perpetuo annatam solvere teneantur, & se obligent juxta literas dicti Pii. Et hoc quod dicitur de annata solvenda de quindecim annis in quindecim annos, intelligatur, & cen-

bus officiis, & dignitatibus absoluti censentur. De Abbatis, & Prioratibus quoquomodo vacantibus Generalis cum Definitoribus aut Visitatoribus disponat.

Prælati qui vacet si quis ad Capitulum non accesserit.

Abbas; Generalis cum Visitatoribus de ea provideat.

Et de Abbatis vacantibus inter unum & aliud Capitulum idem Generalis cum Visitatoribus provideat.

Prælati perpetui cedere possint ad favorem Congreg. Et cessio hujusmodi Generalis cum Definitoribus, vel Visitatoribus recipiatur, & cedentibus provideant, providendo de solutione annate singulis quindecim annis Cameræ Apostolicæ omnibus Abbatibus & Prælatibus etiam annualibus.